

Sygn. akt VIII U 1199/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 sierpnia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Maria Gawlik
Protokolant:	Agata Kędzierawska

po rozpoznaniu w dniu 26 sierpnia 2014 r. w Gliwicach

sprawy S. W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o wysokość emerytury

na skutek odwołania S. W.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 26 marca 2014 r. **nr** E- (...)

oddala odwołanie.

(-) SSO Maria Gawlik

Sygn. akt VIII U 1199/14

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych oddział w Z. zaskarżoną decyzją z dnia 26.03.2014r. odmówił ubezpieczonej S. W. prawa do ponownego ustalenia wysokości świadczenia emerytalnego.

Organ rentowy zaskarżoną decyzję wydał na podstawie przepisów ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2013r. poz. 1442 ze zm.).

W odwołaniu do Sądu ubezpieczona S. W. domaga się doliczenia do okresu zatrudnienia pracy w Instytucie (...) w G. w latach 1954-1955, nie przedłożyła na okoliczność tego zatrudnienia żadnego dokumentu, jednakże nie ma to wpływu na zmianę decyzji ponieważ była to praca u drugiego pracodawcy i okres ten jest już uwzględniony do ustalenia wysokości świadczenia. Ubezpieczona zarzuca organowi rentowemu, że przy ustalaniu stażu pracy nie wziął pod uwagę lat przestępnych.

Ponadto wniosła o przyznanie jej adwokata z urzędu.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania, a swoje stanowisko szczegółowo przedstawił w jej uzasadnieniu.

Rozpoznając odwołanie Sąd ustalił i zważył co następuje:

Ubezpieczona S. W. poprzednio S. ur. (...) ma przyznaną emeryturę wcześniejszą od 1.01.1983r. tj. od daty powstania prawa, a do ustalenia wysokości emerytury organ rentowy uwzględnił 28 lat – dowód: k. 7 akt emerytalnych ubezpieczonej.

Decyzja z dnia 25.05.1983r. przyznająca ubezpieczonej emeryturę została wydana na podstawie przepisów ustawy z dnia 14.12.1982r. o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. nr 40, poz.267).

W związku z zawarciem małżeństwa ubezpieczona S. S. (2) zwróciła się do organu rentowego o zmianę nazwiska na W..

Decyzją z dnia 1.04.1991r. w związku z zatrudnieniem ubezpieczonej po przyznaniu emerytury, organ rentowy przyjął do ustalenia wysokości pobieranej emerytury 34 lata – dowód: k. 51-52 akt emerytalnych.

W dniu 28.09.2011r. ubezpieczona S. W. wystąpiła z wnioskiem o ponowne przeliczenie emerytury i w jego załatwieniu organ rentowy decyzją z dnia 3.10.2011r. ustalił prawidłowy staż pracy tj. 33 lata 11 miesięcy i 26 dni, przy czym do ustalenia wysokości emerytury organ rentowy uwzględnił 33 lata okresów składkowych – dowód k. 91-92 oraz k. 95-96 akt emerytalnych ubezpieczonej.

Podstawą prawną wydania wyżej wymienionej decyzji stanowił obowiązujący wówczas przepis art. 27 ustawy z dnia 17.10.1991r. o rewaloryzacji emerytur i rent, o zasadach ustalania emerytur i rent oraz o zmianie niektórych ustaw (DZ.U. nr 104, poz. 450) emerytury podlegały rewaloryzacji polegającej na obliczaniu ich na nowo wg zasady:

24 % kwoty bazowej oraz po 1,3% podstawy jej wymiaru za każdy pełny rok okresów składkowych, zatem Oddział zgodnie z wymienioną zasadą winien pominąć do ustalenia wysokości świadczenia 11 miesięcy pracy.

W dniu 24.01.2014r. S. W. wystąpiła z wnioskiem o ponowne wyliczenie okresów składkowych, w załatwieniu którego organ rentowy decyzją z dnia 11.02.2014r. poinformował ubezpieczoną o sposobie obliczenia wysokości emerytury – dowód: k. 97-98 akt emerytalnych ubezpieczonej.

Kolejnym wnioskiem z dnia 6.03.2014r. ubezpieczona domagała się ponownego ustalenia wysokości emerytury przez doliczenie nieuwzględnionych dotychczas okresów składkowych – dowód k. 99 akt emerytalnych.

Po rozpatrzeniu wniosku organ rentowy zaskarżoną decyzją z dnia 26.03.2014r. odmówił prawa do ponownego ustalenia wysokości emerytury na podstawie przepisów ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2013r. poz. 1442 ze zm.)

Zgodnie z treścią art. 112 cytowanej ustawy jeżeli emeryt lub rencista zgłosi wniosek o ponowne ustalenie wysokości świadczenia przez doliczenie nieuwzględnionych dotychczas w wymiarze świadczenia okresów składkowych, kwotę przysługującego świadczenia zwiększa się doliczając do kwoty emerytury po 1,3% podstawy wymiaru ustalonej w wyniku waloryzacji, za każdy rok okresów składkowych.

W oparciu o ustalony stan faktyczny oraz cytowane przepisy Sąd uznał, że odwołanie ubezpieczonej S. W. nie zasługuje na uwzględnienie .

W wymiarze emerytury został uwzględniony okres zatrudnienia ubezpieczonej w okresie od 1.08.1954r. do 31.12.1982r. oraz od 5.06.1985r. do 6.07.1985r. i od 8.07.1985r. do 31.12.1990r.

Ponieważ wniosek ubezpieczonej o ponowne ustalenie wysokości emerytury dotyczył doliczenia uwzględnionego już w wymiarze świadczenia okresu składkowego, Sąd podzielił stanowisko organu rentowego i uznał brak podstaw prawnych do przeliczenia świadczenia.

Wobec powyższego Sąd Okręgowy w Gliwicach na podstawie art. 477¹⁴ § 1 kpc orzekł o oddaleniu odwołania.

Sąd odmówił ubezpieczonej ustanowienia adwokata z urzędu, ponieważ w przedmiotowej sprawie nie zachodziły okoliczności o których stanowi przepis art. 117 § 4⁽⁷⁴⁾ kpc.

SSO Maria Gawlik